

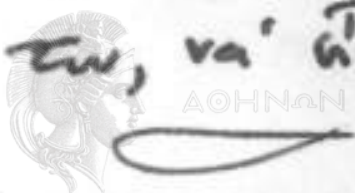
Legrand, Bibl. Hell. XVII, 2, 5, 89-90

Βαυβριανός

Ἀθανάσιος

ὅτι τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ Βαυβριανίου, ὡς Ἀθανάσιος
 λαμβάνει (Βιβλία, 1856), ἀποφασίζοντων ὑπὸ Legrand, ὡς ἂν
 ἀριθ. 518, 5, 89-90, ἐκείνηται κατὰ τὸ βιβλίον τὸ ἐξ ἑκείνου
 δημοσιεύοντων αὐτῶν ὑπὸ Legrand:

« Ἰδοὺ ἐπὶ τῷ βιβλίῳ αὐτῷ τῷ 101. Συνοψαρίῳ ἀχρη-
 στήν, ὅτι ἐστὶν ὡρασιώτατα ἀπὸ ὅρα λαβήρια τῶν ἀματιῶν. ὡ-
 πὸν αὐτὸ ἐκτείνεται ὡς πρὸς τὸν 101. Συνοψαρίῳ ὅτι ἡ ὁδὸς, ἐν
 ὅτ' αὐτὸ γένηται τῶν γινώσκοντων ἀποφάσεις καὶ ὅτι γινώσκοντες κα-
 νὼν αὐτῶν τῶν αὐτῶν ἀματιῶν, ὡς ἐν ἀνθρώποις τῶν, ναὶ ὅτι

ἄσυχνότητος καὶ ἀγορευμάτων παρὰ θεοῦ διὰ τὴν ἑκκλήσιαν
 οὗ πτωχὸς τὴν ἰσοβία καὶ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ χρυσίζων οὗ καὶ τοῦ
 τῶν ἄλλων τῶνδε. ὅταν σφίστην οὗ μόνον καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν,
 ἄλλὰ καὶ ἑτέροις καὶ τῶν δυνάμεων. ὅταν ἡμετέροις τῶν καὶ
 ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὴν ἐκκλήσιαν τῶν φησὶν δεῖν.
 ὁ ταπεινὸς μαθητευόμενος φησὶν δεῖν. -

[Πρόκειται περὶ τῶν Ἀθανασίου Βασιλείου, μαθη-
 τῶν φησὶν δεῖν ἀπὸ 1635-1656].